

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Nakba>

Al-Nakba is Arabisch voor “de ramp” (“de catastrofe”), waarmee de [Palestijnen](#) de stichting van de staat [Israël](#) en de daaropvolgende Palestijnse vluchtelingenstroom aanduiden.

Deze gebeurtenissen worden door de Palestijnen en in de Arabische wereld herdacht op 15 mei, de dag dat Israël volgens de Gregoriaanse kalender onafhankelijk werd. Deze gedenkdag wordt de ‘Nakba’-dag genoemd. Jaarlijks zijn er dan onlusten.

Van november 1947, toen de VN het delingsplan voor Palestina aanvaardden, tot mei 1948, toen de staat Israël werd uitgeroepen, verlieten vrijwel alle Palestijnse leiders het Engelse Mandaatgebied Palestina. De Arabieren in Palestina bleven zonder leiders achter. Deze omstandigheid heeft bijgedragen aan hun massale vlucht.

Een deel van de gevluchte Palestijnen vluchtte voor het oorlogsgeweld, een ander deel van de Palestijnen gaf gehoor aan oproepen van Arabische leiders om tijdelijk te evacueren en weer een ander deel werd door Israëlische troepen uit strategische gebieden verdreven. Arabische leiders riepen de Palestijnen op hun huizen te verlaten en beloofden hen een spoedige terugkeer. Geschat wordt dat zo’n 750.000 Arabieren uit Palestina gevlucht zijn.

Mahmoed Abbas, die in 2005 president van de Palestijnse Autoriteit werd, vertelde in 2009 dat zijn familie niet was verdreven, maar dat zij de stad Safed (Tzfat) in Galilea verlieten uit vrees dat de Joden wraak zouden nemen voor de slachting van 20 Joden in Safed welke in 1929 tijdens de Arabische pogroms had plaatsgevonden^[2].

Khalid al-Azm (1903-1965), die zes maal ministerpresident en eenmaal waarnemend president van [Syrië](#) was, schreef in zijn Memoires (1973) over de Palestijnse vluchtelingen: “Sinds 1948 zijn wij het geweest die er voor zorgden dat zij het land verlieten. Wij hebben een ramp over de vluchtelingen gebracht door hen uit te nodigen en hen te pressen om weg te gaan... wij hebben ervoor gezorgd dat zij niets meer hebben”^[1].

In tegenovergestelde richting kwam een vluchtelingenstroom van Joden naar Israël op gang. Van 1948 – 1951 vluchtten meer dan 800.000 joden uit de Arabische wereld, van wie 580.000 in Israel werden opgevangen. De Joodse vluchtelingen werden beter opgevangen in Israël dan de Arabische vluchtelingen in de Arabische buurlanden.

Voetnoten

[1. ?](#) Aangehaald door *Missing Peace* in een [artikel](#) van 16 mei 2011.

[2. ?](#) Hillel Fendel, [PA Chief Abbas: We Left Galilee on Our Own](#), nieuwsartikel op IsraelNationalNews.com, 7 juli 2009.